

توصیه‌های علامه قاضی برای درک بهتر ماه رجب

علامه سید علی‌آقا قاضی می‌گوید: ماه‌های رجب و شعبان و رمضان، قرقگاه‌های خداوند است؛ پس در این قرقگاه داخل شو، اما حرمت آن را پاس بدار و آنها را معظم داشته، ملتزم به رعایت آداب آن باش.

علامه سید علی‌آقا قاضی می‌گوید: ماه‌های رجب و شعبان و رمضان، قرقگاه‌های خداوند است؛ پس در این قرقگاه داخل شو، اما حرمت آن را پاس بدار و آنها را معظم داشته، ملتزم به رعایت آداب آن باش.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، ماه رجب، مقدمه‌ای است برای حضور در میهمانی بزرگ خداوند! و برای برخورداری از روحیه و شرایطی مناسب در این میهمانی لازم است خود را آماده کنیم. بنابراین داشتن یک برنامه خوب و کامل می‌تواند کمک شایانی به هر عاشق و بنده مشتاق طریق الهی کند.

آیت‌الله علامه سید علی‌آقا قاضی، از جمله عارفان و سالکانی است که توجه به رفتارها و دستورات او می‌تواند برای ما راهگشا باشد و مقدمات خوبی را برای حضور و استفاده از ماه شعبان و ماه مبارک رمضان فراهم کند.

1. آگاه و متوجه باش! که ماه‌های حرام (رجب و شعبان و رمضان که در نزد اهل عرفان ماه‌های حرامند) از راه رسید؛ بیدار باش! تا اینکه برای مسافرت خویش توشه برداری، و این فرصت را از دست مده و غنیمت بشمار!

2. شب‌های آن را به بیداری و روزهای آن را به روزه گرفتن سپری نما، به شکرانه اینکه خداوند لطف خویش را عام و شامل همگان فرموده است.

3. و شب را جز به مقدار کمی استراحت و خواب سپری مکن؛ و نماز شب را به نحو تهجد و بیدار و خواب به جای آور (یعنی چند رکعتی نماز بخوان و مقداری بخواب و سپس بیدار شو، و به همین ترتیب عمل نمای تا نافله شب پایان پذیرد)؛ و چه بسیارند عاشقانی که هرگز در شب نمی‌خوابند!

4. و کتاب حق را تلاوت نمای و آن را با بهترین صورت و زیباترین نغمه و آرام آرام قرائت کن؛ چرا که ظلمت‌ها و کدورت‌ها را تبدیل به نور و روشنایی می‌کند.

5. پس تو بهره‌مند نشدی، بلکه هیچ‌کس از چیزی به مانند قرآن بهره نبرده است! و هر کس غیر از گفته مرا بگوید سخت در اشتباه فرو رفته، مرتکب خطا شده و گمان او گمان باطلی خواهد بود!

6. و سلام بفرست بر اصل قران و فصل آن که مقصود محمد و آل محمد صلوات‌الله علیهم اجمعین بوده و آنان باقیمانده‌گان آل‌الله هستند و در برابر آنان عبد محض، تسلیم و بدون اراده باش!

7. هر کسی در غیر حبّ آنها خود را در ذمه خداوند رحمان در آورد و به اندازه ذره‌ای از محبت غیر آنها در دل راه دهد، او محققاً گمراه شده و منکر نعمت ولایت آنها شده؛ و در این انکار خود نعمت‌های پروردگارش را از دست داده است.

8. پس محبت به آنها محبت به خداوند است، و در این صورت تو خود را در پناه حب خداوند در آور؛ ایشان ریسمان مستحکم الهی هستند، پس به این آسمان چنگ بزن.

9. و درباره قرآن کوتاهی مکن، و آن را از روی لهو و لعب قرائت منماید و به معانی آن دقت کن تا به واسطه دقت در قرآن به بالاترین ذروة از قلل مجد و شرف نائل آیی.

10. و در هر حال بر تو باد به ذکر و یاد خدا؛ و مبدا کوتاهی کنی در قرائت قرآن و ذکر پروردگار! و هیچ‌گاه در این مورد عذر نیاور که: چگونه و چه مقدار به یاد او باشم. (یعنی اشتغال به امور دنیوی و تراکم مشاغل تو باعث نشود که در این دو مهم سستی و تکاهل ورزی و آن را به عنوان عذر برای خویش تلقی نمایی.)

11. این ماه‌ها (رجب و شعبان و رمضان) قرقگاه‌های خداوند است؛ پس در این قرقگاه داخل شو، اما حرمت آن را پاس بدار و آنها را معظم داشته، ملتزم به رعایت آداب آن باش.
12. پس هر کسی که به خداوند معتصم شود (دست به دامن رحمت و جمال و جلال او دراز نماید و به ریسمان او چنگ بزند) خود را در صراط او می‌یابد. و اگر گفتی ««ربی‌الله»، ای گوینده، روی این کلام ایستادگی نمای و دست از آن برندار!»
- «خداوند عزیز می‌فرماید: و هرکسی که اعتصام به خدا پیدا کند، به راستی در صراط مستقیم و راه راست هدایت شده است. و نیز فرموده است: به آنچه که مأموریت یافتی پایداری و استقامت نما!
- و نیز پروردگار که دارای جلال و مجد و عظمت است، می‌فرماید: به راستی آن کسانی که بدین معنی اقرار کردند که: ««پروردگار ما الله است» و پس از این اقرار و اعتراف، استقامت و پایداری را پیشه خود ساختند، ملائکه پروردگار بر آنها فرود می‌آیند...»
- هان ای برادران عزیز و گرامی‌ام – که خدای شما را در طاعت خود موفق بدارد – آگاه باشید! متوجه و هشیار باشید که ما در قرقگاه داخل شده‌ایم، و همان‌گونه که در زمین‌های حرم باید از محرّمات اجتناب نمود و ارتکاب یک سلسله اعمالی که در غیر حرم جرم نیست در آنجا جرم محسوب می‌شود، در این ماه‌ها هم که قرقگاه زمانی محسوب می‌شود چنین است و باید با هشپاری و مواظبت در آن وارد شد؛ و به همان نحو که در قرقگاه مکانی که حرم است، انسان به کعبه نزدیک می‌شود، در این‌ماه‌ها هم که قرقگاه زمانی است، انسان به مقام قرب خداوند می‌رسد.
- پس حال که چنین است، قبل از هر چیز آنچه که بر ما واجب و لازم است، توبه‌ای است که دارای شرایط لازمه و نمازهای معلومه است؛ (مقصود همان دستور توبه‌ای است که رسول خدا (ص) در ماه ذوالقعهده الحرام داده‌اند و در کتب ادعیه مثل مفاتیح الجنان آمده و چهار رکعت نماز دارد).
- و پس از توبه، واجب‌ترین چیز بر ما پرهیز از گناهان صغیره و کبیره است تا جایی که توان و قدرت و استطاعت داریم.»
- «پس (ای برادر عزیز) دستور توبه را در شب جمعه اول ماه (رجب) یا روز جمعه، و یا روز یکشنبه آن، انجام داده نماز توبه را بخوانید؛ سپس آنها را در روز یکشنبه دوم همان ماه تکرار و اعاده کنید. به راستی هرکسی که در صدد متذکر شدن به ذکر حق و در مقام خشیت از ذات اقدس حضرت حق متعال بوده باشد می‌تواند از راه مراقبه و محاسبه و معاتبه و معاقبه متذکر شود.»
- «پس از این مرحله، با دل‌های خود به خداوند رو آورده، بیماری‌های گناهانتان را معالجه و مداوا نمایید و به وسیله استغفار، بزرگی و سنگینی عیوب خود را کاهش دهید. و پرهیزید از اینکه حریم الهی را بشکنید و پرده‌های حجاب را بالا زده، حرمت حرم را هتک نمایید!
- و اما دستورالعمل این سه ماه:
1. بر شما باد به اینکه نمازهای فریضه خود را با نوافل آن که مجموعاً پنجاه و یک رکعت است، در بهترین اوقاتشان انجام دهید.
 - و اگر نتوانستید چهل و چهار رکعت آن را بجا بیاورید. چنانچه باز هم شواغل دنیا شما را بازداشت، حتماً نافله ظهر را که به او «صلوة اوایین» می‌گویند، انجام داده و نماز ظهر را هم در وقت فضیلت انجام دهید که در قرآن بدان تأکید شده و مراد از صلوٰة الوسطی همان نماز ظهر است.
 2. و اما در مورد نافله شب به خصوص باید بدانید که: انجام دادن آن در نظر مؤمنین و سالکان حضرت معبود از واجبات است و هیچ چاره‌ای جز اتیان آن نیست! و تعجب است از کسانی که قصد رسیدن به مرتبه‌ای از مراتب کمال را داشته، ولی به قیام شب و انجام نوافل آن بی‌توجه هستند! و ما هیچ‌گاه ندیده و نشنیده‌ایم که احدی به یک مرحله و مرتبه‌ای از کمال راه یافته باشد مگر به واسطه برپاداری نماز شب!
 3. بر شما باد به قرائت قرآن کریم در نافله‌های شب که انسان را حرکت داده، سیر او را سریع می‌نماید و برای او بسیار مفید است. تقنی به قرآن، انسان را به خدا نزدیک می‌کند! به خلاف غنای محرم که آدمی را به لهو می‌کشاند. پس تا می‌توانید در شب‌ها قرائت قرآن کنید، چرا که قرائت قرآن شراب مؤمنین است.
 4. بر شما باد اینکه: به انجام دادن اوراد و اذکاری که هر یک از شما به عنوان دستور در دست دارید، ملتزم و متعهد باشید و بر شما

باید به مداومت سجده یونسیه و گفتن ذکر یونسیه: «لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين« در سجده از پانصد تا هزار مرتبه.

5. بر شما باد به زیارت مشهد اعظم که مراد همان حرم مطهر امیرالمؤمنین و قبر نورانی آن بزرگوار است و نیز سایر مشاهد مشرفه اهل بیت علیهم السلام و مساجد معظمه مانند: مسجدالحرام، مسجدالنبی، مسجد کوفه، مسجد سهله و به طور کلی هر مسجدی از مساجد؛ زیرا مؤمن در مسجد، همانند ماهی در آب دریا!

6. و هیچ گاه پس از نمازهای واجب خود، تسبیحات حضرت صدیقه صلوات الله علیها را ترک ننمایید؛ زیرا این تسبیحات، یکی از انواع «ذکر کبیر« شمرده شده است. لااقل بعد از هر نماز یک دوره این تسبیحات را بخوانید!

7. یکی از وظایف مهم و لازم برای سالک الی الله، دعا برای فرج حضرت حجت(عج) در قنوت «وتر« است؛ بلکه باید در هر روز و در همه اوقات و همه دعاها، برای فرج آن بزرگوار دعا کرد.

8. و یکی دیگر از وظایف لازم و مهم، قرائت زیارت جامعه، معروف به «جامعه کبیره« در روز جمعه است.

9. تا می‌توانید بسیار به دیدار و زیارت برادران نیکوکار خود بشتابید؛ چرا که به راستی آنها برادرانی هستند واقعی که در تمام مسیر، همراه انسانند و با رفاقت خویش، آدمی را از کربوهای نفس و تنگناها و عقبات آن عبور می‌دهند!

10. به زیارت اهل قبور ملتزم باشید، ولی نه به صورت مداوم و همه روزه، مثلاً در هفته، یک روز انجام بگیرد.

ما را با دنیا چه کار؟! به راستی دنیا ما را فریب داده، به پستی و ذلت کشانید! ما را از مقام عزت و رفعت پایین آورد! و دنیا پست‌تر از آن است که برای ما هدف قرار گیرد! پس آن را برای اهل دنیا واگذارید!

پس به به! خوشا به حال مردانی که بدن‌های آنان در این عالم خاکی است ولی قلوبشان در عالم لاهوت، یعنی در عالم احدیت و عزّ پروردگار در پرواز است! و این افراد، اگرچه از نظر تعداد بسیار کم هستند، اما از نظر قوّت و مدد و از جهت واقعیت و اصالت و حقیقت دارای اکثریت هستند.

این دستوراتی است که مرحوم قاضی به شاگردان خود داده است، و رفقا این دستورات را در این سه ماه انجام می‌دهند؛ البته این اعمال را در حدّ امکان، هرکسی که نمی‌تواند هر روز را روزه بگیرد، حتی الامکان 5 روز از رجب و 10 روز از شعبان را بگیرد؛ خلاصه به حسب ملاحظه مزاج و قوه و حال و استعداد بگیرد.